

вивчати досвід інших фірм, в особливо іноземних, по застосуванню франчайзингових відносин та враховувати особливості економіки України.

Список використаних джерел:

1. Спекторов Ю. Актуальні питання франчайзингу в контексті сучасних стратегій у бізнесі в умовах становлення ринкових систем. *Стратегія розвитку України*. 2005. №2. С.133
2. Дзюбик С.Д. Основи економічної теорії: навч. посіб. 3-тє вид., переробл. і доповн. Київ. Знання. 2014. 380 с.

Косенко А. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ОСОБЛИВОСТІ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ
ВИРОБНИЧИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА**

Управління виробничим потенціалом підприємства є цілеспрямованим впливом на виробничу діяльність для приведення фінансового становища підприємства у бажане положення, є пошуком шляхів покращення виробничо-господарської діяльності, тому важливим є розробка правильного алгоритму управління. Необхідні заходи для усунення вузьких місць при управлінні показником залежать від того, яка його складова відхиляється від запланованого стану. Саме тому після виявлення відхилення складової, необхідно прямо через неї розроблювати комплекс дій по покращенню становища, адже правильно обраний напрямок допоможе зменшити втрати ресурсів, виробничі відходи, та допоможе вивільнити кошти на розвиток.

Механізм управління є поєднанням процесів, що визначають порядок функціонування, це сукупність форм використання ресурсів, напрямлених на забезпечення потреб підприємства. Він проявляє себе як цілеспрямований процес дії керівника на об'єкт управління [2].

Управління виробничим потенціалом вирішує найважливіші завдання та проблеми підприємства – сприяє оптимізації структури його активів та капіталу, обґрунтуванню витрат, пошуку напрямків зростання прибутку, раціонального шляху його подальшого розподілу і використання, підвищення платоспроможності та стабілізації фінансової стійкості.

Формування якісного механізму управління виробничим потенціалом підприємства допоможе раціонально використовувати наявні ресурси, оптимізувати свою діяльність та її економічні результати, та досягнути майбутнього стабільного положення на ринку.

Удосконалення механізму управління формуванням та використанням виробничого потенціалу підприємства означає наявність потреби у встановленні раціональної чисельності управлінського персоналу підприємства, чисельності працівників, залучених у виробництво, а також наповнення підрозділів згідно з реальними потребами підприємства.

Поліпшити механізм управління показниками ефективності виробничого потенціалу можна за допомогою впровадження на підприємстві оптимальної системи планування, контролінгу, мотивації, модернізованого всебічного впровадження техніки, розвитку комп'ютерних технологій, застосуванні сучасних інформаційних та управлінських технологій.

Організація та автоматизація системи обробки інформації про економічне становище підприємства є напрямком удосконалення управління, що сприяє формуванню якісної структури управлінського апарату і більш ефективному його використанню для досягнення виробничих цілей.

Цей процес обумовлюється наявністю ресурсів підприємства, їхнім розподілом, вчасним поповненням та використанням. Саме тому виробничий потенціал розглядають є об'єктом управління, метою якого виступають становлення, подальша раціоналізація і якісна робота потенціалу, що забезпечує виробництво.

Механізм управління виробничим потенціалом є поєднанням переліку функцій та елементів. Механізм управління виконує функції планування, що проявляється планування виробничої програми та прорахунку майбутніх витрат, організація, що допомагає організувати виробничий процес, поставки і використання ресурсів, аналіз стану ресурсів та ринкового положення, регулює виробничі процеси, а також облік продукції, її номенклатури та асортименту, а також часу, що витрачається на її виробництво. Тому управлінські рішення повинні бути напрямлені на розкриття цих функцій [1].

Стратегія вдосконалення механізму управління виробничим потенціалом має бути зосереджена на:

- покращенні загальної системи управління підприємством, забезпеченні винесення правильних управлінських рішень, що будуть напрямлені на створення позитивного ефекту від використання потенціалу;
- модернізації технічного рівня підприємства і якості вироблюваної продукції, за допомогою використання сучасного обладнання та вчасну заміну старого, що виходить з ладу;
- удосконаленні управлінських структур керування потенціалом та їх методів здійснення;
- поліпшення інформаційної та інноваційної системи керування;
- використання іноземного досвіду, що допоможе забезпечити становлення необхідного рівня управління виробничим потенціалом [3].

Можна зробити висновок, що механізм управління використанням виробничого потенціалу підприємства повинен враховувати досвід використання традиційних методів управління у поєднанні з сучасними новітніми управлінськими технології для успішного досягнення цілі і завдань функціонування підприємства по підвищенню рівня ефективності його виробництва.

Ефективність використання виробничого потенціалу виступає повноцінним показником результатів від використання ресурсів, що залучено у виробництво для забезпечення на підприємстві стійкого розвитку виробництва і покращення економічного становища в цілому.

Список використаних джерел:

1. Жук Є.О. Формування механізму управління виробничим потенціалом підприємства / Є.О. Жук // Національний університет «Львівська політехніка». – 2014. С. 133-136. – Режим доступу: http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/29349/1/020_133_136.pdf

2. Кобрин Л.Й. Застосування інструментів управління виробничим потенціалом з метою підвищення результативності діяльності підприємства / Л.Й. Кобрин // Наукові записки. – 2019. – №1(58). – С. 132-138.
3. Терещук Н.С. Управління виробничим потенціалом підприємства / Н.С. Терещук, О.Г. Погасій // Режим доступу: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/01/217.pdf>

Косенко А. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)
**ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ
ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ**

Постійні зміни в економіці вимагають від управлінського складу підприємств формування або вдосконалення існуючої політики розвитку. Оскільки кожне підприємство функціонує по-різному, то постає відповідна їм необхідність у побудові механізму зростання ефективності виробничого потенціалу.

Потенціал підприємства виступає складовою передумовою стратегії розвитку, він є елементом виробничих відносин, визначених використанням виробничих можливостей трудових ресурсів, матеріальних ресурсів, що своїм складом визначають шлях по досягненню поставленої цілі та максимально можливим обсягом товарів, що можна отримати за умови оптимального використання ресурсів.

Нестабільність середовища та його динамічність є головними ознаками функціонування сучасних підприємств, що змушує їх вести постійний пошук прихованих резервів, а також докладати значні зусилля задля збереження придатності та якості використання наявної ресурсної бази.

Виробничий потенціал підприємства – це сукупність ресурсів, пов'язаних функціонуванням і розвитком, це спроможність виготовляти продукцію за такими параметрами та якістю, що будуть повністю задовольняти наявний попит на ринку [1].

Успішність діяльності підприємства визначається ефективністю використання його виробничого потенціалу. Для їхнього якісного використання його складових забезпечують управління системою показників, що задовольняє значення ефективності, показує ступінь слідування обраній стратегії, а також визначає досягнення поставлених цілей.

Цілісність елементів, їх взаємозв'язок, складність та взаємозамінність є характеристиками виробничого потенціалу. Також важливим є сприйняття та впровадження у виробництво досягнень НТП, нових технологій та способів виготовлення продукції, оптимізація її складу [2].

До показника відносяться фінансова, техніко-технологічна, матеріально-сировинна та трудова складові [5].

Розуміння рівня та наявних резервів виробництва дає можливість робити вчасні, влучні й економічно доцільні рішення в управлінні виробничою частиною підприємства, що якістю своєї діяльності визначає поточний стан та майбутню діяльність.

Фінансове становище визначається складом та забезпеченістю обсягом фінансових ресурсів для подальшого напрямлення їх, що призведе до ефективного господарювання.